

Toen Willibrord de Kruisleer bracht
Van de overkant der zee,
Was 't hier eèn zand in 't heidensch land,
Eèn droge, dorre steê.

De tocht was lang, de hitte bang,
De reisflesch uitgeput;
Des Heiligs borst versmacht van dorst....
En nergens huis of hut.

Daar staat hij leunende op zijn staf,
En ziet vergeefs in 't rond....
Daar knielt hij neêr, en bidt zijn Heer
Daar opent zich de grond.

Daar vloeit een zilverklare bron
Die allen nood verdrijft,
Waar Willebrord zijn dank bij stort
En die gezegend blijft.

Dat is de put van 't klein Heiloo
In Kenmerland beroemd;
Die 't wonder looft ontdekt zijn hoofd
En strooi hem met gebloemt.

« Het putje van Heiloo » is het tweede van eene verzameling *liedekens*, waarbij Beets ter inleiding aanteekent :

« D'Erve C. Stichters Enkhuizer Almanak... bevatte van jaar tot jaar... eene afdeeling van *Losse Dichtstukjes op verschillende onderwerpen tot opscherping van vernuft en smaak*, enz.... Dr W. N. de Vriese... meende in 1839 mij nadrukkelijk te moeten opwekken, om ook daarvoor mijne krachten in te spannen, en ik deed het van goeder harte. De vrucht was een vijf-en-twintigtal liedekens, die... leerzaam, vermakelijk en opscherpend genoeg geoordeeld werden om in de Almanakken voor 1840 en 1841 en nog een enkel van die, van 1842 te worden opgenomen. »

Nu rijst de vraag : Heeft Beets zoowel het een als het ander gemaakt; immers ik heb eene *herziene* uitgave zijner werken? Stichters Almanak heb ik niet. Ofwel moeten wij zeggen : Foei! foei! mijnheer Beets, dat is nu toch recht ondeugend van u, om aan een zoo eeuwenoud liedjen een nieuwen zwaai te geven, en dan te laten drukken, zonder iets er bij te zeggen, zoodat iedereen wel moet denken dat gij het zelf gemaakt hebt? Dat en kan er toch waarlijk niet door. Ofwel zijn misschien onze katholieke bladen, *de Tijd* vooraan, en ten laatste de *Godsdienstige week* er in geloopt, of (wat hetzelfde is) heeft misschien de berichtgever zelf zich laten foppen? Immers, de

Toen bracht de heil'ge Willibrord
De christenleer alhier,
Zijn drooge borst versmacht van dorst
Bij 't brandend zonnevier;
Zijn oog vergeefs naar water zoekt
Langs alle kanten rond.
Nu knielt hij neêr, aanbidt zijn Heer....
Daar opent zich de grond!

Daar vloeit een heldre klare bron,
En borgelt over 't zand,
Waar Willibrord zijn dank bij stort,
Zich lavend uit zijn hand.
Dit is de bron van 't oud Heiloo
In Ken'erland vermaard :
Die 't wonder looft ontdekt zich 't hoofd
En trekt ter bedevaart.

goede trouw des berichtgevers, wie hij ook zijn moge te verdenken, 'k en zou dat niet wagen.

In de hoop dat eindelijk ontsluitend moge worden, wat thans het *geheim der goden* is, heb ik de eêr, met alle vriendschap en hoogachting mij te noemen

Uw vriend, *niet* « de Haarlemsche ».
Aschdag 1887.

VAN HIER EN VAN ELDERS.

ET *Aankondigingsblad* van Oostende, van 5de dezer, drukt het volgende over den nieuwen orgel van Sinte-Pieters en Pauluskerke. Ik neem het over, zonder een woord eraan te veranderen, al is het wat straf op zijn hollandsch, en ontsierd met bastaardwoorden die wij, West-Vlamingen, weten te vermijden.

« Het Nieuwe Orgel. — De inhuldiging van het groot orgel onzer kerk heeft op Maandag 28 Februari ll. plaats gegrepen, in het bijzijn van eenen grooten toeloop van uitgenoodigden en nieuwsgierigen, welke den grooten beuk vervulden en zelfs tot in de zijbeuken gedrongen waren. Z. Hoogw. de Bisschop van Brugge had volgaarn aanvaard het prachtig klankgetuig te komen wijden.

« Niet minder echter was 's anderendaags het aantal aanwezigen bij eene tweede auditie.

« Het orgel, door M. Karel Anneessens, orgelmaker te Geeraardsbergen, gebouwd, bevat drie handklavieren met 56 toetsen ieder, een voetklavier van 30 noten, 12 combinatie-pedalen, 27 spelen en ongeveer 1750 pijpen. Het is een echt meesterstuk, zoowel wat de geluiden des orgels — inzonderheid het salicionaal, de harmonische trompet, de

vox humana, de vox angelica, alsook de tubasson en de basviool op het pedaal, — als wat de correcte uitvoering van het regeerwerk enz. en de uitmuntende bouwstoffen betreft. Ten gevolge van den zoogenaamden pneumatischen hefboom (machine pneumatique) is de aanslag der klavieren zoo gemakkelijk, dat bij vlugge passages, zelfs op gekoppelde klavieren, elke toon duidelijk gehoord wordt. De pijpen van het positief en het echowerk zijn in twee kasten ingesloten, aan welke jalousieën aangebracht zijn, die door den speler naar willekeur meer of minder worden geopend om het *crescendo* en het *decrescendo* voort te brengen.

« Om dit instrument te bespelen moest men eenen grooten organist aantreffen. M. August Wiegand, kapelmeester en organist der groote kerk, is laureaat van het luiksche Conservatorium, en tevens een der uitmuntende leerlingen van M. Mailly, organist des Konings en leeraar van orgel aan het Conservatorium van Brussel. De roem zijner grootheid heeft zich reeds in England, Frankrijk, Holland, Duitschland en België, voornamelijk tijdens de algemeene Tentoonstelling van Antwerpen, verbreid. Maandag en Dinsdag 11. heeft hij waarlijk zijn uitgelezen auditorium vervoerd door eene wonderschoone keus van stukken, welke nu eens van eene hemelsche welluidendheid waren, dan weder stroomen van harmonie verspreidden, die de gewelven der kerk van de HH. Petrus en Paulus deden daveren.

« Heil den orgelmaker!

« Heil den meester! »

 ANDAGE hebben wij vele nieuws uit Kortrijk. Zoo vernemen wij uit de *Gazette van Kortrijk* dat er in die stad een raad komt benoemd te worden, belast met het onderzoeken der namen van de straten.

Hij is samengesteld uit: Voorzitter, M. Ad. Verriest; leden, MM. G. Gezelle, K. Brinck en J. Van Ruymbeke; secretaris, M. Th. Sevens.

Die raad zal de geschiedkundige namen der straten onderzoeken en de bastaardnamen van sommige doen verdwijnen.

 OK wordt, op Woensdag, 9 dezer, 's namiddags ten drie'n, de nieuwe orgel van Sinte-Maartens te Kortrijk, gemaakt door M. Scheyven, van Brussel, gewijd. De orgel zal bespeeld worden door de Heeren Mailly, van Brussel, Callaerts, van Antwerpen, Van Reysschot, van Gent, en De Vaere, van Kortrijk.

De plechtigheid is geschikt als volgt: 1. Wijdinge des orgels. 2. Orgelspel. 3. Zegen met het Allerheiligste Sacrament.

Het schijnt dat er 's avonds te vooren, ten achten eene « hooringe » is voor uitgenoodigden. Nogtans pleegt men niet een orgel te bespelen zoolang hij niet gewijd en is.

 N Meie, dees jaar, viert het studentengenootschap *Met Tijd en Vlijt* der katholieke Hoogeschool van Leuven zijn vijftigjarig jubelfeest. Eene halve eeuw bestaans! welk buitengewoon verschijnsel voor eene studentenmaatschappij, voor een genootschap waarvan de leden van jaar tot jaar veranderen! Hoeveel studentenmaatschappijen zijn er in het land die op zulken ouderdom mogen roemen? Waarschijnlijk geene.

Het geheim dezer frissche levenskracht is het ernstig, vaderlands- en volkslievend doel, dat *Tijd en Vlijt* immer heeft beoogd. Altijd op de bres waar het de volkstaal gold, bekleedt het leuvensch genootschap in de geschiedenis der

Vlaamsche Beweging eene uitstekende plaats.

Ook beloven de feesten luisterrijk te zijn. Een grootsche stoet, die Leuven zal doorkruisen, een letterkundig en toonkundig feest, banket en avondfeest, ziedaar de feestelijkheden waarvan tot nog toe gesproken wordt. Tot den stoet zullen worden uitgenoodigd al de vlaamsche maatschappijen van het land, die strijden voor de leuze van *Met Tijd en Vlijt*: voor Godsdienst, Taal en Vaderland. Wij zijn verzekerd dat allen het zich tot plicht en eer zullen rekenen den stoet door hunne deelneming op te luisteren en de feesten van *Met Tijd en Vlijt* bij te wonen.

Aldus dag- en weekbladen.

ENE honderdjarige. — Onder die hoofdinge drukt de *Gazette van Kortrijk* van 6 Maarte: « Zijt gij begeerig de hooge jaren te vinden, komt eens in 't oudemanhuis van sint-Joseph alhier ter stede, en daarvan zult gij er menigvuldige bewijzen aantreffen. Velen tellen er van tachtig jaren opperwaarts; verscheide hebben 't negentig bereikt, en eene is thans tot den ouderdom van 100 jaren en vijf maanden geklommen. Zij wordt Maria Victoria Balan genoemd, geboortig van Lendelede, en op Donderdag laatst, 3 Maarte, heeft zij hare plechtige jubelfeeste gevierd. Ter dier gelegenheid was geheel 't inwendige van 't huis door Em. Hamers en Vanheuvel zeer fraai en schoone versierd, en, 't geene tot verheffing dezer feeste nog veel heeft bijgebracht, was d'aanwezigheid der achtbare en liefdadige familie Ver-cruysee dezer stad, die, om reden dat de jubilarisse over een goed zestigtal jaren bij hare voorouders als dienstmeid had gewoond, heeft gehouden deze feeste met hare tegenwoordigheid te vereeren, en al d'ouderlingen van 't gesticht met een smakelijk traktaat te verkwikken en te vergeestigen.

« Nu een woord over de jubilarisse: tegenwoordig deze bevindt haar in eenen goeden staat van gezondheid; wel is waar zij en is niet sterk in haren gang; doch, op hare kamer en in de gangen van 't huis wandelt zij aleene waar 't haar belieft; hare zinsvermogens heeft zij zeer goed behouden; begaafd met een wonderbaar geheugen, zoo spreekt en vertelt zij met de grootste nauwkeurigheid, over al 't gene zij in haren langen levensloop heeft gehoord en gezien; haar uitzicht is dit van een tachtigjarigen mensch, zoo als men kan bestatigen bij haar afbeeldsel of portret, door M. Juliaan Hoeffel, afgenomen. Ja, zonder een bijzonder voorval, 't is een mensch kloek en sterk genoeg om nog verscheide jaren te leven. Mochten onze wenschen verwezentlijkt worden! »

AD. D.

WAAR 'T VLIEGEN WILT.

Als de ooge niet zien wilt, helpen noch licht noch bril.

*
**

« Die niets in zijn beurs heeft, moet met beloften betalen, » zegt de Duitschman. Ik zei liever, met den Vlaming: « Die geen geld heeft en moet niet koopen. »

Brugge, Boekdrukkerij F. De Haene-Wante, Mariastraat.